

ಬಸ್‌ನಿಂದಿಳಿದು ಹೋಟೆಲ್‌ಗೆ ಮರಳಿ ಬಂದಿದ್ದಳು. ನಾನೂ ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬರಬೇಕಾಯಿತು. ಅವಳು ರೂಮಿಗೆ ಬಂದು ರೋದಿಸಿದಳು. 'ಇದು ಟೂರ್... ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಗಮನ ನಿಮ್ಮ ಮೊಬೈಲ್ ಮತ್ತು ನಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತೆ. ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಂದಾರೆ ಎಂಬುದು ಸಹ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.'

ನನಗೆ ಅವಳ ಸಿಟ್ಟು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಕಿರುಚುತ್ತಿದ್ದಳು, ನಾನು ಮೌನವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ರಾತ್ರಿ ನಾವಿಬ್ಬರು ಒಂದೇ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ ಮಾಡಿ, ಮೂಕರಂತೆ ಮಲಗಿದ್ದೆವು. ಅವಳು ರಾತ್ರಿ ಎದ್ದು ಮಾತ್ರ ತಿಂದಿದ್ದನ್ನು ಸಹ ನೋಡಿದೆ. ಬಹುಶಃ ನಿದ್ರೆಯ ಮಾತ್ರೆಯನ್ನು ಸೇವಿಸಿರಬೇಕು. ನಿದ್ರೆ ಬರದಿದ್ದಾಗ ಅವಳು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನಿದ್ರೆ ಮಾತ್ರೆಯನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ನಾನು ಸದ್ದು ಮಾಡದೆ, ನಿರ್ವಿಕಾರತೆಯಿಂದಿದ್ದೆ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ನೀನಾ ಬಡಬಡಿಸಿದಳು, 'ನನಗೆ ನೀವು ಅರ್ಥವಾಗಲ್ಲ, ನೀವು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲ್ಲ. ಲೆಟ್ ಅಸ್ ಸೆಪರೇಟ್' ನಾನೇನೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವಳ 'ಲೆಟ್ ಅಸ್ ಸೆಪರೇಟ್' ಮೆದುಳಿನಲ್ಲಿ ಗರಗಸದಂತೆ ಕೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಮರುದಿನ ಅವಳು ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತು, ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದಳು. ನಾನು ಅವಳು ಏಳುವುದನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಚಹಾ ಸಹ ಕುಡಿದೆ. ಅವಳು ಏಳುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಅವಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುತ್ತಾ ಎಬ್ಬಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಅವಳೊಂದಿಗೆ ತಮಾಷೆ ಮಾಡಿದೆ, 'ಈಗ ನಾನು ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಿ? ಈ ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನನಗ್ಯಾರು ಸಿಗುತ್ತಾರೆ? ನೀನಾ ಸಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಏಳು...'

ನೀನಾ ಎದ್ದು ನನ್ನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದಳು, 'ಒಂದು ವೇಳೆ ಇದೇ ಮಾತನ್ನು ನೀವು ನಿನ್ನೆ ಸಂಜೆ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ರಾತ್ರಿ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ...'

ನಾನು ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬರೆಸಿದೆ. ಪೊಲೀಸರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರು:

ನೀವು ಕಳ್ಳನನ್ನು ನೋಡಿದಿರಾ?

ಬ್ಯಾಗಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನಿತ್ತು?

ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ಏನಿರಬಹುದು? ಒಂದು ವೇಳೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಕ್ರೋನರ್‌ಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಕೇಸ್ ಹಾಕಬಹುದು.

ಪೊಲೀಸರು ಮುಂದುವರೆದು ಹೇಳಿದರು, 'ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿವೆ, ಆದರೆ ಕಳ್ಳ ಸಿಗೋದು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ. ರೋಮಾನಿಯಾ, ಪೋಲೆಂಡ್, ಮೆಕ್ಸಿಕೋನಿಯಾ ಮುಂತಾದ ಪೂರ್ವ ಯೂರೋಪಿಯಾ ದೇಶಗಳ ಕಳ್ಳರ ಒಂದು ಗುಂಪಿದೆ. ಅವರು ತುಂಬಾ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಕಳ್ಳತನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ದೇಶಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೋ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನೌಕರಿಯಂತೂ ಸಿಗಲ್ಲ, ಕಳ್ಳತನಕ್ಕೆ ಇಳಿತಾರೆ.' ಪೊಲೀಸರ ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ,

ಕಳ್ಳನಾದರೂ ಸರಿಯೇ, ಒಬ್ಬ ಅಗತ್ಯವುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನನ್ನ ಬ್ಯಾಗ್ ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಏಕೋ ನೆಮ್ಮದಿಯೆನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಅವನು ಕದಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾಚಿಸಿದ್ದರೆ...

ಸರಿ, ನಾನೀಗ ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಬಳಿ ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಐಫೋನ್ ಮತ್ತು ನಕ್ಷೆ ಮಾತ್ರವಿದ್ದವು. ನಾನು ನಾಳೆ ಮರಳಿ ಹೋಗುವುದು ಹೇಗೆ? ನನ್ನ ಜೇಬುಗಳನ್ನು ತಡವರಿಸಿದೆ. ಕೆಲವು ನಾಣ್ಯಗಳು ಸಿಕ್ಕವು. ಅದೃಷ್ಟದಿಂದ ಮೇಲಿನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂರು ಕ್ರೋನರ್‌ನ ಒಂದು ನೋಟಿತ್ತು, ಎಂದೋ ಅಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದನೇನೋ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಹಣ ಮನೆಗೆ ಮರಳಿ ಹೋಗಲು ಬಹುಶಃ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನನಗೆ ಕೋಪನ್‌ಹೇಗನ್‌ನಿಂದ ಅನೇಕ ಜನರು ನಾಳೆ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಿನಿಂದ ಬರುವ ವಿಷಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಒಬ್ಬರಲ್ಲ ಒಬ್ಬರಿಂದ ಲಿಫ್ಟ್ ಸಿಗುವುದು.

ನಾನು ಕಳ್ಳನ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ನಿರಾಶನಾಗಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನಿರಾಶೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣವೆಸಗಲು ನಾನು ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಜನರೊಂದಿಗೆ ಮಾತುಕತೆ ಮತ್ತು ಪೊಲೀಸ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬರೆಸುವಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯ ಸಹ ಕಳೆದಿತ್ತು. ನಾನು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಿಯೋಸ್ಕ್ ಕಂಡಿತು. ನೀರಿನ ಬಾಟಲು ಕೊಂಡರೆ ಮುಂದೆ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವುದೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಕಿಯೋಸ್ಕ್ ಬಳಿಗೆ ನುಗ್ಗಿದೆ. ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ವರ್ಣ ಆಕಾರದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ಕೌಂಟರಿನಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದಾನೆ.

'ಒಂದು ನೀರಿನ ಬಾಟಲಿಗೆ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು?'

'ಹನ್ನೊಂದು ಕ್ರೋನರ್'

ನಾನು ನನ್ನ ಜೇಬಿನಿಂದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ಎಣಿಸುತ್ತಾ ಅಂಗಡಿಯವನ ಕೈಗೆ ಹಾಕಿದೆ. 'ಸಾರಿ... ಚಿಕ್ಕ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಬ್ಯಾಗ್ ಕಳ್ಳತನವಾಗಿದೆ' ನಾನು ದುಃಖದಿಂದ ಹೇಳಿದೆ.

ಅವನು ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ, 'ಎಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನವಾಯ್ತು?'

'ಇಲ್ಲಿಂದ ಒಂದು ಫರ್ಲಾಂಗ್ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಗೋಳಾವೃತ್ತದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಬೆಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕೂತು ನನ್ನ ಐಫೋನ್‌ನಿಂದ ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೆ; ಆಗಲೇ ಯಾರೋ ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ನನ್ನ ಬ್ಯಾಗನ್ನು ಹಾರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್ ಸಹ ಸುರಕ್ಷಿತ ದೇಶವಾಗಿ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ.'

'ಜನ ಭಾರತ ಮತ್ತು ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಬೈತಾರೆ. ಆದರೆ ಯೂರೋಪಿನ ಕಳ್ಳರು ಮಹಾ ಕಳ್ಳರು' ಅಂಗಡಿಯವನು ಹೇಳಿದ.

'ಅವರೆಷ್ಟು ಪಳಗಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಜನರ ಕಣ್ಣೆದುರೇ ಅವರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೇ ಮಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದು ಎದುರಿಗಿದ್ದವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ನೀರಿನ ಬಾಟಲಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಬೇಡ' ಅವನು ನನಗೆ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮರಳಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ.

ನಾನಷ್ಟೇ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರೂ ಅವನು ನನ್ನಿಂದ ದುಡ್ಡನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಭಾವನೆ ನನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ನಾಟಿತು. ಅಂಗಡಿಯವನಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುಂದಿನ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದೆ.

ಗಡಿಯಾರದಲ್ಲಿ ಸಮಯ ನೋಡಿದೆ. ರಾತ್ರಿಯ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಯಾಗಿದೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಮೊದಲೇ ಯಾವುದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಈಗ ನಿಜವಾದ ಪರಿಣತಿ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ನಗರದ ಕೋಲಾಹಲ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು. ಸೂರ್ಯ ಮುಳುಗಿದೆ, ಮಾರ್ಗ ಅಪರಿಚಿತ, ಅಂಧಕಾರ, ರಸ್ತೆ ಶೂನ್ಯ, ನನ್ನದು ಬರಿಗೈ.

ಮುರಿದ ಮನೆ

'ಸಿಂಗಲ್ ಪೇರಂಟ್ ಹೋಮ್... ಈ ಶಬ್ದಗಳು ಪಶ್ಚಿಮದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಮನೆಗಳನ್ನು ಮುರಿದ ಮನೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಮುರಿದ ಮನೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ದೊಡ್ಡ ಸಂಗತಿಯೇ. ನೀವಿಡಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಿದ್ದೀರ ಮಹಾಶಯರೇ? ಡಾಕ್ಟರ್ ರಾಮಚಂದ್ರರ ಈ ಹೇಳಿಕೆ ನನಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ನೀನಾಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರ್ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಓರ್ವ ಅತಿಥಿಯಾಗಿರುವುದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಂಗತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಮೇಲ್ದೋಟಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲವೂ ಹಿಂತೆಗೆತ್ತಿತ್ತು. ಇಬ್ಬರು ಸುಂದರ ಪ್ರತಿಯರು, ಸಮರ್ಥ ತಾಯಿ, ಶ್ರೀಮಂತ ಅಜ್ಜ ಅಜ್ಜಿ, ಸಮರ್ಪಣೆಗೊಂಡ ನೈನಿ... ಆದರೆ ನಾನಲ್ಲಿ ಕಾಯಂ ಆಗಿರಲು ಆರಂಭಿಸಿದಾಗ, ಅವಳ ಪರಿವಾರದ ದೃಶ್ಯ ಮತ್ತು ಮನೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಅವಳ ಮನೆಯ ದುರ್ಬಲ ಮಗ್ಗಲುಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ತಿಳಿಯಿತು. ನಂತರ ನನಗೆ ನೀನಾಳ ಮನೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಒಂದು ಮುರಿದ ಮನೆ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿತು; ನಾನು ಈ ಮನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಲು ಬಂದಿದ್ದೆ.

ನಾನು ಅದು ಹೇಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಅಷ್ಟು ಸರಳವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ! ಕಂಠನಾ ಮತ್ತು ಜೊಹಾನಾ ಇಬ್ಬರೂ ಲೂಸಿ ಮತ್ತು ಗ್ರೇಸಿಯಂಥ ಹುಡುಗಿಯರೇ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಲೂಸಿ ಮತ್ತು ಗ್ರೇಸಿಯಂಥ ತುಂಬಾ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದರು. ಯೂರೋಪಿನ ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಗುಣಸೂತ್ರಗಳ ಸಮನ್ವಯದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ತುಂಬಾ ಸುಂದರಿಯರಾಗಿದ್ದರು, ತಮ್ಮ ತಾಯಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸುಂದರಿಯರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರ ವ್ಯವಹಾರ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ದೋಷಗಳು ಕಾಣಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವರು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿಯೂ ಅಸ್ವಸ್ಥರಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರು ಮಾತು ಮಾತಿಗೂ ಕಿರುಚುವುದು, ಚೀರುವುದು, ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಹೇರುವುದು, ಉದ್ಬಟನ, ಹಟದ ಸ್ವಭಾವ, ತಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ಕೊಡುವುದು,